

Z á p i s n i c a

zo slávnostného zasadnutia Mestského zastupiteľstva mesta
Trnava, ktoré sa uskutočnilo dňa 2. marca 2003 v Divadle
Jána Palárika v Trnave

Slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva mesta Trnava bolo zvolané v zmysle Všeobecne záväzného nariadenia mesta Trnava č. 80/1995 a jeho noviel č. 97/1997, 108/1997, 131/1997 a 165/2001.

Jeho jediným bodom programu bolo slávnostné udeľovanie ocenení mesta Trnava za rok 2002.

K navodeniu slávnostnej atmosféry nedeľného popoludnia prispela Blanka Blesáková, ktorá sa v úvode prihovorila básňou od Jána Sambucusa "Zbrane mojej otčiny Trnavy". S Gedikého koncertnou etudou sa predstavil na trúbke Peter Letovanec, na klavíri ho doprevádzala Dr. Martina Tomašovičová zo Základnej umeleckej školy M.Schneidra-Trnavského.

Úvodné slová patrili pani Eve Lackovičovej, moderátorke slávnostného zasadnutia. Privítala prítomných poslancov Mestského zastupiteľstva mesta Trnava, primátora mesta, ocenených i ostatných hostí. Zároveň požiadala primátora mesta o otvorenie slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva i o príhovor.

Príhovor Ing. Štefana Bošnáka, primátora mesta:

Vážené poslankyne, vážení poslanci,
milí hostia,

jediným bodom programu dnešného slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva je udeľovanie ocenení mesta Trnava v zmysle príslušného Všeobecne záväzného nariadenia mesta Trnava. Väčšina z nás, ktorí sme sa dnes stretli pri tejto slávnostnej príležitosti, môže povedať, že pozná Trnavu, jej hlavné ulice a uličky, námestia i zákutia, centrum i sídliská. Pri pohľade na ňu z výšky, napr. z mestskej veže, možno pozorovať pôvodnú štruktúru ulíc, obklopenú novými budovami a obytnými súbormi. Aj v neskorú nočnú hodinu, keď utíchne ruch dňa a ulice sa vyprázdnia, cítime neutíchajúci

tep nášho mesta.

Život v ňom má svoju históriu, na ktorú sme právom hrdí, svoju prítomnosť, ktorú vytvárame a veríme, že má i svoju budúcnosť, s ktorou bude spokojná hlavne nastupujúca generácia. Tá staršia má Trnavu veľmi rada. Potvrdzujú to aj slová dnešného laureáta rodáka z Bratislavy, ale srdcom Trnavčana: "Do Trnavy sa vraciam rád, lebo je to duchovné stredisko Slovenska. Slovensko je pre mňa srdce Európy a Trnava srdce Slovenska".

Život Trnavy i jeho perspektívy sú však možné len vďaka ľuďom, ktorí svojím úsilím, prácou a obetou vtlačajú nezmazateľnú pečať do celkovej atmosféry mesta. Jedine ľudia vdychujú do nášho mesta život, bez ktorého by množstvo budov, sídlisk, či ulíc bolo len nezmyselným a nelogickým nahromadením kameňa a betónu. Práve ľuďom, ktorí svoj život neuzavreli iba medzi štyri múry svojho bytu, no vniesli ho do ulíc mesta, do medziludských vzťahov, ktorí obetovali svoj čas pre iných a tým šírili pozitívnu zvesť o Trnave, týmto ľuďom patrí prvú marcovú nedeľu naša vďaka.

Nielen volení správcovia Trnavy, ale aj jeho občania cítia potrebu vyjadriť vďaka. Odzrkadlilo sa to aj v návrhoch, ktoré prerokovala komisia pre udeľovanie ocenení. Ak by som chcel zhrnúť alebo charakterizovať tohtoročných držiteľov ocenení, tak v nich presvitá hlavne ochota rozdať vlastné vnútorné dary pre iných a vniesť tak do mesta i jeho obyvateľov ducha, z ktorého a vďaka ktorému žijú. A nakoľko ide o dimenziu presahujúcu priestor i čas preklenuje ich úsilie a ochota obetovať sa, i generácie žijúce v tomto meste. Aj preto medzi ocenenými v dnešný deň nesedia len vekovo starší ľudia, ale aj tí mladší. V úvode spomínaná viera v budúcnosť tohto mesta tak potvrdzuje svoje pevné základy. Tie sú neodmysliteľne spojené aj s kresťanskou tradíciou, ktorá v časoch dobrých i ťažkých bola pre Trnavu oporou. Túto skutočnosť vo svojom vnútri pochopil a preniesol do konkrétneho života aj reverend Juraj Kadlec. Napriek nepriaznivej dobe nerezignoval na vnútorné presvedčenie, neskrýl sa do svojho súkromia, ale tam kde mohol, poukázal na silu, z ktorej čerpal. Mnohým z

nás, ktorým učaroval futbal, a v Trnave nás bolo hodne, dokázal že aj na ihrisku, v zápelení o víťazstvo je potrebné uchovať si vlastnú tvár a hrdosť. Trnavský futbalový trávnik sa stal počs jeho pôsobenia miestom svedectva človeka, ktorý nezapredal ani nevymenil to najcennejšie, svoju dušu. Ukázala sa tak jej sila, ktorá prelomila na pohľad neprekonateľné hranice a zakotvila v prístave, po ktorom túžila. No neuspokojil sa s naplnením vlastnej túžby, ale podelil sa o svoj najväčší životný zápas - vo svojom vnútri - a napísal knihu, ktorá prináša všetkým vekovým kategóriám svedectvo o vnútornej sile schopnej oživovať nielen futbalový trávnik. Dnes jedno zo sídc tohto mesta bije mimo vyčleneného katastrálneho územia, mimo túto európsku pevninu, bije v Jurajovi Kadlecovi v Kanade. Trnava tak má svojho duchovného reprezentanta v zámorí, na ktorého môžeme byť naozaj hrdí. Sila posolstva, z ktorého čerpal Juraj Kadlec sa prejavila aj u dvoch generačne mladších držiteľov ocenenia mesta.

Emil Šafár i Karol Jakubčík dlhé roky neúnavne pracujú s mladou generáciou, čím systematicky vytvárajú a upevňujú budúcnosť Trnavy. Nedali sa zastrašiť ideologickým tlakom doby v minulosti a dnes nepoľavujú vo svojej obetavej práci. Mladí Trnavčania i vysokoškoláci aj vďaka nim majú možnosť stretávať sa, hľadať odpovede na svoje existenčné otázky a upriamovať svoju pozitívnu energiu na spoluprácu s ostatnými. Živým príkladom sú gospelový festival LUMEN či Hnutie kresťanských spoločenstiev detí, pri zrode ktorých stáli. Množstvo mladých ľudí a ich nadšenie sú veľkým povzbudením pre všetky generácie i pre mesto samotné.

Svoju čas i prácu pravidelne venuje mladým, hlavne vysokoškolákom, aj profesor doktor Pavol Glesk, ktorý sa výrazne pričínal nielen o obnovu športového areálu a krytej plavárne na Bottovej ulici, ale i pri zakladaní Trnavského olympijského klubu. Množstvo podujatí a rozvoj športových aktivít, o ktoré sa osobne zaslúžil, potvrdzujú oprávnenosť návrhov, i rozhodnutia mestského zastupiteľstva.

Vedomie, charakter i celkový vzťah k životu sa u našich detí i mladých ľudí formuje popri rodinách aj vo

vzdelávacích inštitúciách a školách. K jedným z tých škôl, ktoré výrazne napomohli v tomto procese pozitívneho získavania životných skúseností, je aj Stredná poľnohospodárska škola v Trnave. Už viac ako 80 rokov vychováva svojich absolventov, pričom z jej tried vyšlo množstvo odborníkov, ktorí využili získané poznatky pre celú spoločnosť Ekológia výroby i celkového prístupu k životu, kde individuálne ciele a zámery sú konfrontované a koordinované záujmami širšieho spoločenstva a života ako celku, patrí k základným pilierom spoločnosti v treťom tisícročí. Aj preto si Stredná poľnohospodárska škola zaslúži naše poďakovanie.

Trnava sa dostala do povedomia verejnosti aj vďaka pôsobeniu Spolku sv. Vojtecha. V jeho novej histórii mal nezanedbateľnú úlohu aj jej dlhoročný riaditeľ doktor Štefan Hanakovič. Podarilo sa mu stabilizovať nielen členskú základňu, ale intenzívne spolupracoval s mestom a obnovil tak v Trnave zázemie pre duchovné i spoločenské aktivity. Opäť sa tak potvrdzuje, že energia ducha, ktorý sprevádzal históriu nášho mesta, ktorého nositeľmi boli konkrétni svedomití ľudia, čerpá zo zdrojov, o ktorých hovorí naša spoločná Európska tradícia. Aj vďaka tejto neobsiahnuteľnej vnútornej energii dokázal nevidomý organista Kostola sv. Jakuba Ernest Emanuel Schumera vytvoriť nezabudnuteľné hudobné diela a improvizácie. Dokázal tak, že život čerpajúci z týchto vnútorných zdrojov má napriek fyzickej konečnosti jednotlivcov presahujúci rozmer. Aj prostredníctvom ľudí, ktorým dnes patrí naša vďaka, ho cítime nielen v sebe, ale aj v Trnave.

Vážené dámy a páni,
návrhy na ocenenia podali občania nášho mesta. V zmysle príslušného VZN som tieto návrhy postúpil na prerokovanie KOMisii mestského zastupiteľstva pre udeľovanie ocenení. Tá návrhy prerokovala, vyhodnotila a svoje stanovisko predložila na prerokovanie mestskej rade. Z tohto zákonného procesu vznikli návrhy na udelenie ocenení mesta Trnava,

ktoré schválilo Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25. februára 2003 uznesením č. 47. Preto vážené poslankyne, vážení poslanci, vážení hostia pristúpme k samotnému odovzdaniu ocenení mesta Trnava za rok 2002.

Po príhovore primátora mesta sa uskutočnil akt udeľovania ocenení mesta Trnava za rok 2002:

A)

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25. februára 2003 schválilo udelenie ocenenia mesta Trnava za rok 2002

ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVA

reverendovi

Jurajovi Kadlecovi

za osobnú statočnosť a vzťah k mestu Trnava.

Reverend Juraj Kadlec, kňaz - salezián, bol známy futbalista Spartaka Trnava a československý reprezentant, športovej verejnosti známy ako "Muro".

Narodil sa 7. júna 1931 v Bratislave. Už v sedemnástich rokoch bol juniorským reprezentantom ČSR. Za TJ Spartak Trnava v rokoch 1958 - 1960 odohral 74 zápasov. Jeho túžbou bolo vždy slúžiť Bohu a študovať teológiu.

Vymeniť loptu za kalich sa mu v komunistickom Československu nepodarilo. Preto sa v roku 1960, keď jeho mužstvo hralo v rámci Stredoeurópskeho pohára zápas s AS Rím, podarilo vzdialiť z hotela, aby sa naplnil jeho sen. Za kňaza bol vysvätený na Vianoce v roku 1967.

V súčasnosti žije v Kanade. I keď by už mohol byť na zaslúženom odpočinku, stále je činný v pastorácii. Má na starosti komunitu moravských Slovákov v Chathame a súčasne osemdesiat kilometrov vzdialenú komunitu Slovákov v Sarnii.

Podľa vlastného vyjadrenia, ako sľubný spisovateľ,

ktorý sa nedostal k remeslu, napísal okrem knihy autobiografie "Lopta a kalich", aj ďalšie "Zo zápisníka priateľa", "Zápisky nevedomca" alebo "Náčrt absolutných vied", ale tiež satiru "Diablovi do hrtana" a "Anti-Krist".

Vo svojich vystúpeniach v rozhlase, televízii a novinách sa vyznáva k láske k nášmu mestu, lebo ako povedal: "Viete, Boh ma kedysi povolal z malého Ríma do veľkého Ríma, srdca kresťanstva. Mojou túžbou vždy bolo slúžiť Bohu, ale aj slovenskému ľudu".

Pán reverend Kadlec ospravedlnil svoju neúčastť pri odovzdávaní dnešných ocenení.

Požiadaval však svojho veľmi dobrého priateľa - pána Stanislava Jarábka, aby prevzal toto ocenenie v jeho zastúpení.

(List reverenda Juraja Kadleca tvorí prílohu zápisnice.)

B)

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25.februára 2003 schválilo udelenie ocenenia mesta Trnava za rok 2002

CENA MESTA TRNAVA

kňazovi - saleziánovi

Don Emilovi Šafárovi

za duchovné a kultúrne formovanie trnavskej mládeže.

Don Emil Šafár sa narodil 1. decembra 1950 v Nových Zámkoch. Absolvoval štúdium na gymnáziu v Šuranoch a na Chemickotechnologickej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Tu prežil konverziu vo viere a chcel študovať na bohosloveckej fakulte, čo mu však nebolo umožnené.

Ako chemický inžinier prijal prácu na jedinom civilnom pracovisku vo Výskumnom ústave kukurice v Trnave.

Tajne vyštudoval teológiu a tajne bol vysvätený za kňaza v roku 1986.

Popri práci, po večeroch a víkendoch po pracovnej dobe organizoval rôzne duchovné, športové a turistické podu-

jatia pre mládež, čím pomáhal mládeži zorientovať sa v tak ťažkej dobe a zmysluplne využívať čas.

Organizoval mládežnícky apoštolát v spolupráci s farským úradom najprv na Tulipáne, potom v meste a napokon aj na Kopánke. Po revolúcii v r. 1990 nastúpil ako kaplán a vedúci oratória a mládežníckeho strediska na Kopánku. Tu pôsobil až do augusta 1997, kedy ho preložili do provincionálneho domu v Bratislave.

Od roku 1993 spolu s mladými z Kopánky zorganizoval 1. ročník festivalu LUMEN, ktorý sa počas niekoľkých rokov stal nielen vrcholným festivalom v oblasti gospelovej hudby na Slovensku, ale reprezentuje naše mesto aj v zahraničí. Ocenenie mesta Trnava si prevzal Don Emil Šafár osobne.

C)

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25.februára 2003 schválilo udelenie ocenenia mesta Trnava za rok 2002

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVA Strednej poľnohospodárskej školy v Trnave za vynikajúce výsledky vo vzdelávaní poľnohospodárskych odborníkov.

Poľnohospodárska škola v Trnave má dlhoročnú tradíciu. Jej začiatok siaha do roku 1922, kedy bola zriadená v Trnave štátna odborná škola hospodárska.

Škola mala vychovať odborníkov pre riadenie poľnohospodárskych usadlostí a fariem.

V roku 1952 bola škola premenovaná na Poľnohospodársku technickú školu so štvorročným štúdiom, zameranú na študijné odbory: pestovateľ, chovateľ, ktoré končilo maturitnou skúškou.

Škola umožňovala aj ľuďom z praxe dopĺňať si vzdelanie štúdiom popri zamestnaní.

Zmena názvu školy na Strednú poľnohospodársku školu nas-

tala v roku 1985.

Po roku 1990 realizovala škola aj rekvalifikačné pomaturitné štúdiá. Požiadavky trhu práce si vyžiadali rozšírenie študijných zameraní v odbore agropodnikanie.

Stredná poľnohospodárska škola v Trnave vznikla ako reálna potreba výchovy a vzdelávania poľnohospodárskych odborníkov pre rozvoj poľnohospodárskej výroby, ale i pre spracovateľov týchto produktov. Vychovala stovky odborníkov pre poľnohospodársku prax, výskumné ústavy i pre ďalšie štúdium na vysokých školách.

Stredná poľnohospodárska škola za celých 80 rokov svojej existencie zostala školou, akou bola aj pôvodne zriadenou, v súčasnosti so zameraním na ekológiu výroby a životného prostredia, agroturizmu, rozvoja vidieka s dôrazom na novú legislatívu a európske spoločenstvo.

Ocenenie prevzal riaditeľ školy, Ing.Ludovít Škrabák.

D)

Mestské zastupiteľstvo meste Trnava na svojom zasadnutí dňa 25. februára 2003 schválilo udelenie ocenenia mesta Trnava za rok 2002

**UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVA
Ing. Karolovi J a k u b č í k o v i
za osobné postoje a dlhoročnú obetavú prácu s mládežou.**

Pán Karol Jakubčík sa narodil 30. októbra 1956 v Trnave. Je absolventom Strednej priemyselnej školy v Trenčíne a Stavebnej fakulty Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Po ukončení štúdiá začal pracovať v Pozemných stavbách Trnava. Pre svoj veľký talent a ochotu pracovať s mládežou od roku 1982 pôsobil ako stredoškolský profesor.

Pre svoje postoje ako aktívny veriaci bol donútený opustiť prácu pedagóga a zamestnal sa preto v Stavoprojekte Trnava.

Svojou nákazlivou energiou dokázal nadchnúť k práci s deťmi nejedného mladého človeka a vychoval mnoho animátorov. Neúnavne motivoval deti i mládež či už

v speváckom zbore "Ježi" alebo ako zakladajúci člen Hnutia kresťanských spoločenstiev detí v Trnave, ktoré sa jeho zásluhou stalo najväčším oblastným centrom eRka na Slovensku.

Svoju prácu s deťmi a mládežou realizoval aj na medzinárodnej úrovni bez nároku na odmenu, vo svojom voľnom čase. Popri aktivitách v práci s deťmi sa dokázal vzdelávať v odbornej stavebníckej praxi a nezištne pomáhal všade tam, kde to bolo potrebné. Z jeho iniciatívy bol zrekonštruovaný a otvorený klub Dotyk na Orolskej záhrade v Trnave, ktorý slúži pre potreby stretávania sa malých i veľkých.

Pán Ing. Karol Jakubčík je človek, v ktorom dieťa i dospelý našiel učiteľa a priateľa s veľkým srdcom na dlani.

Ocenenie si prevzal Ing. Karol Jakubčík osobne.

E)

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25. februára 2003 schválilo udelenie ocenenia za rok 2002

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVA doktorovi Štefanovi HANAKOVIČOVI za rozvoj spolupráce medzi mestom Trnava a Spolkom sv. Vojtecha.

Pán Dr. Štefan Hanakovič sa narodil 20. augusta 1931 v Košolnej pri Trnave. Už v saleziánskom ústave bol hudobne i literárne činný. Po "barbarskej noci" prešiel sústreďením v Podolínci a "preškolením" na Priehrade mládeže.

Počas stredoškolských i vysokoškolských štúdií na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského viedol cirkevný spevokol. Po ukončení štúdia začal pracovať v Matici Slovenskej v Martine, kde postupne vystriedal posty v knižničnej, bibliografickej i vo výskumnej činnosti.

Od roku 1990 bol tajomníkom a od roku 1992 správcom Matice Slovenskej. V roku 1993 nastúpil na miesto riaditeľa Spolku sv. Vojtecha v Trnave.

Pričinil sa najmä o popularizovanie národných dejateľov, doma i v zahraničí aktualizoval ich odkaz v desiatkach príležitostných príhovoroch a na odborných seminároch. Je autorom 11 odborných knižných publikácií a viac ako 250 štúdií a článkov v periodickej tlači. Venoval sa aj hudobnej tvorbe, písaniu krátkych literárnych útvarov i divadelných hier.

V Trnave sa pričinil o opravu historických budov Spolku sv.Vojtecha a svojou aktívnou účasťou prospel k nadviazaniu prospešnej spolupráce medzi mesto Trnava a Spolkom sv.Vojtecha.

Dňom 1.januára 2003 pán Dr.Hanakovič ukončil svoju pracovnú činnosť v Spolku sv.Vojtecha a vrátil sa k rodine do Martina.

Ocenenie mesta Trnava si osobne prevzal PhDr. Štefan Hanakovič.

F)

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25. februára 2003 schválilo návrh udeliť za rok 2002 ocenenie

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVA prof.doktorovi Pavlovi G l e s k o v i, kandidátovi vied za rozvoj vysokoškolského športu v Trnave.

Pán profesor Pavol Glesk sa narodil 30. januára 1931 v Lučenci. Už od útleho detstva bol pohyb a šport neoddeliteľnou súčasťou jeho života. Počas stredoškolského štúdia na gymnáziu začali sa prejavovať súťažné ambície - v behu a skoku na lyžiach, ale najmä v atletike. Svoju všestrannosť dokázal ziskom titulu majstra republiky v Sokolovskom behu a Duklianskych pretekoch. Najväčšie úspechy však dosiahol v trénerskej činnosti a jeho zverenci dosiahli mnohé vynikajúce úspechy.

V rokoch 1990 - 1995 bol predsedom Československého olympijského výboru, neskôr predseda Slovenskej olympijskej akadémie, členom UNESCO pre telesnú výchovu a šport a pod.

Ako tréner a funkcionár sa zúčastnil deviatich olympijských hier. Významná je aj jeho vedecká, prednášková a publikačná činnosť.

Univerzitný profesor Pavol Glesk sa významnou mierou zapísal aj do trnavského športu. Ako vedúci katedry telesnej výchovy a športu na Materiálovotechnologickej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Trnave napomáhal pri organizovaní mnohých športových podujatí pre trnavské deti a mládež, je spoluzakladateľom Trnavského olympijského klubu v Trnave a má veľkú zásluhu na rozvoji Kalokagatie na Slovensku, ktorá sa zrodila v Trnave.

Od svojho príchodu do Trnavy sa prof. Glesk výraznou mierou pričínal o realizáciu významných investičných akcií v meste, napr. obnovenie vysokoškolského športového areálu a krytej plavárne na Bottovej ulici, ktorú môžu využívať všetky vekové skupiny Trnavčanov.

Katedra telesnej kultúry a športu pod vedením profesora Gleska sa stala veľkou oporou trnavskej samosprávy pri organizovaní akcií masového i výkonnostného charakteru.

Ocenenie mesta si prevzal osobne profesor Pavol Glesk.

G)

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava na svojom zasadnutí dňa 25. februára 2003 schválilo návrh na udelenie ocenenia za rok 2002

**UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVA
IN MEMORIAM**

nevidiacemu organistovi

Ernestovi Emanuelovi Schumerovi

za rozvoj hudobnej kultúry v Trnave a celoživotnú tvorbu.

Ernest Emanuel Schumera sa narodil 14. januára 1883 v Spišskom Podhradí v rodine organistu a učiteľa hudby. Nezvyčajné hudobné nadanie chlapca otec všestranne podporoval a rozvíjal. Už ako 6-ročný hral na organe a pomáhal otcovi pri tvorbe partitúr pre zbory. Ako

10-ročný koncertoval na husliach. V r.1898 pri nešťastnej nehode stratil ľavé oko. Existenčnú neistotu sa rozhodol vyriešiť ponuknutím svojich umeleckých schopností františkánskemu kláštoru v Trnave. Postupne však oslepol úplne a všetky svoje sily venoval štúdiu Braillovho písma, do ktorého prepísal všetku potrebnú literatúru, kancionále, zbierky prelúdií a gregoriánskeho chorálu.

Vyučoval kňazských kandidátov v kláštore a získal si veľkú úctu. V roku 1937 vydal Spolok sv. Vojtecha Jednotný katolícky spevník, v ktorom boli zverejnené 2 Schumerové duchovné piesne: "Ó šťastní Boží sluhovia" a "Zvelebujeme hlasom spevným".

V zbierke "Rukoväť notová" sa nachádzajú príležitostné piesne "Vzdajme chválu, česť a slávu", "Láskavosťou všetkých voláš" a hymnická pieseň "Kráľovno mocná". Pre potrebu trnavskej mariánskej novény vytvoril pieseň "Pod Tvoju ochranu" podľa textu vdp. Antona Adamkoviča. Ako samostatná vokálna kompozícia sa zachovala v zbierke Nová harmónia v roku 1937 Schumerova reprezentatívna kantáta "Jubiláte Deo". Jeho vianočné "Tantum ergo" sa ešte za jeho života rozšírilo po celom Slovensku.

Najvlastnejší výraz však našiel jeho hudobný talent v improvizácii. Veľká technická bravúra často zaskočila poslucháčov, keď zistili, že sa jedná o hru nevidiaceho. Nepísaným organovým koncertom v Trnave bola jeho nedeľná hodinová improvizácia na sv. omši. Jej poslucháčmi boli v 20.- 40. rokoch minulého storočia profesori konzervatórií z Budapešti i Viedne.

Okrem funkcie organistu spolupracoval so zvonolejárom Fischerom z Trnavy. Spolu s ním vytvoril návrh na zvonkohru Evanjelického kostola, podľa nápevu protestanského chorálu. Schumera zomrel 17. augusta 1962. Je pochovaný na Novom cintoríne v Trnave v Hrobke verných priateľov.

Cenu venovanú Ernestovi Emanuelovi Schumerovi prevzal

Mgr. Ladislav Dlapa, navrhovateľ ocenenia.

Cena bude umiestnená v depozite slávnych osobností mesta

Trnava, v priestoroch Západoslovenského múzea v Trnave.

Za ocenených o slovo požiadal PhDr. Štefan Hanakovič:

Veľavážený pán primátor, vážení členovia mestského zastupiteľstva, ctené dámy, vážení páni!

Život človeka sa skladá z mnohých všedných dní utkaných z nemála starostí i bolestí, ale aj z drobných víťazstiev a radostí z dosiahnutých výsledkov.

A predsa sú aj dni výnimočné, ktoré sa výraznejšie zapíšu do nášho života i do spomienok. Medzi takéto - pre nás ocenených - bude právom patriť dnešný deň, ktorý ste nám s toľkou starostlivosťou pripravili.

Keď ste spomedzi mnohých, čo sa zaslúžili o dobro a slávu Trnavy, vybrali práve nás, naisto ste si všímali a na stranu ÁNO kládli iba pozitíva, pričom ste zámerne prehliadli nedostatky, ktoré sa nástojčivo vplietajú do každého ľudského počinu.

Nuž, vďaka vám, čo vyslovujem v mene všetkých ocenených, za túto veľkodušnosť, vám, vážení otcovia a senároti slávnej a históriou opradenej Trnavy. Tým, že ste nás natrvalo vpísali do svojej novodobej histórie, vyzvali ste nás, aby sme nezabudli na toto mesto, ktoré s toľkou poctou a úctou pamätá na tých, čo chcú, aby sa meno Trnavy stále viac jagalo medzi mestami, ktoré svojim obyvateľom dávajú nielen domov a chlieb, ale aj podmienky duchovného života. A Trnava ponúka k tomu aj lásku, pokoj a porozumenie.

Je pozoruhodné, že každý z nás, čo sme prijali ocenenie, sa osobitným spôsobom postavil proti duchovným deštrukciám nedávnej komunistickej éry a venoval sa tomu najcennejšiemu - výchove mladej generácie a napokon svojej schopnosti odovzdať všestrannému rozvoju tohto starobylého, no zároveň duchovnou sviežosťou peknejúceho mesta. Spolu s predchodcami i tými, čo prídu po nás, vytvárame teda duchovný most medzi zlatou históriou a rozkvitajúcou

mladostou Trnavy.

Nie ako mŕtve kamene, ale ako živé ruky a srdcia, ktoré sú odhodlané dávať svojej Trnave všetko, čo prospeje tak jej súčasnosti, ako aj jej budúcnosti. Naša vďaka je teda zároveň sľubom vernosti Trnave.

Nech sa Ti, vážený pán primátor a všetkým Tvojim spolupracovníkom darí naplňovať veľkolepé plány, nech sa v Trnave rozmáha láska, pokoj a porozumenie úsilím ďalších ľudí. A aby sa rozmnožovali aj rady ocenených a nech Trnave už nikdy nechýba Božie požehnanie.

Ďakujeme...

Po poďakovaní PhDr. Štefana Hanakoviča moderátorka slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva poďakovala oceneným za aktívnu účasť na reprezentácii mesta Trnava. Oceneným zaželala, aby pohľad na získané ocenenie ich vždy potešil a pripomenul im dnešnú slávnostnú chvíľu...

Ku kytici gratulantov sa pripojil aj komorný súbor renesančnej hudby MUSICA VIVA pod umeleckým vedením Adama Blažu.

Po skončení kultúrneho programu sa ocenení a pozvaní hostia stretli na čaši vína v reprezentačných priestoroch trnavskej radnice.

Ing. Štefan B o š n á k
primátor mesta

Ing. Juraj T i b e n s k ý
prednosta MsÚ

Eva Lackovičová, zapisovateľka